

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΣ
ΚΑΛΟΜΗΝΑΣ
ΚΕΡΑΣΙΝΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΤΟΣ 38^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 294

Κορυφώθηκαν την Κυριακή 24 Μαΐου 2026 οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου

Ξεκινώντας την Κυριακή 3 - 5 - 2026 τραγουδήσαμε και παρακαθεύσαμε με τους παππούδες μας στο Γηροκομείο Βέροιας με το σύνθημα **Δεν ξεχνάμε τις ρίζες μας.**

Συνέχεια στην 6η σελίδα

Χορός Νεολαίας

Με τεράστια επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 30 Απριλίου 2026 ο Χορός Νεολαίας της Ευξεινου Λέσχης Βέροιας, στο Πολιτιστικό Κέντρο της Λέσχης, στο Πανόραμα Βέροιας.

Η αίθουσα γέμισε από εκατοντάδες φίλους, μέλη, νέους και οικογένειες, που τίμησαν με την παρουσία τους τη Νεολαία της Ευξεινου Λέσχης Βέροιας και δημιούργησαν μια μοναδική ατμόσφαιρα, γεμάτη ποντιακή μουσική, χορό και αληθινό γλέντι.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2026

Επιχειρούμε για 16η συνεχή χρονιά, να παρουσιάσουμε το έργο της Λέσχης μας στις θερινές εκδηλώσεις που θα γίνουν στο

Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι
της Γενοκτονίας
των Ελλήνων Πόντου

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Κομνήνιο Βέροιας προκειμένου να διατηρήσουμε και διαδώσουμε την πολιτιστική μας παράδοση και κληρονομιά.
Σας προσκαλούμε και σας περιμένουμε όλους να δείτε από κοντά τα τμήματα μας αλλά και να ξεφαντώσουμε χορεύοντας καθώς θα ακολουθήσει πλούσιο ποντιακό πρόγραμμα, όπου θα συμμετέχει και χορευτικό τμήμα από τους Ακρίτες Επταμύλων Σερρών.

Ποντιακό Γλέντι

ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΚΑΡΑΣΑΒΒΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (τραγούδι) / ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (τραγούδι)
ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ (λύρα) / ΦΩΛΙΝΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (αγγείο)
ΣΤΟΛΙΔΗΣ ΑΚΗΣ (νταούλι) / ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ (νταούλι)
ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (αρμόνιο)

Σάββατο 4 Ιουλίου 2026

ΚΟΜΝΗΝΙΟ ΗΜΑΘΙΑΣ | 21:00

Ήρθε η Άνοιξη...

Την έφεραν τα ΓΑΡΔΕΛΙΑ
της Ε. Λ. Βέροιας

2

Η Παναγία Σουμελά
έγινε και "γήπεδο"

4

Ο άρκον, ο Ρωμαίος
και ο Εβραίος

6

ΧΟΡΕΥΩ,
ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

7

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Βέροια - Τ.Κ. 59132 - Τηλ.: 2331072060

Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής

+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε.Α.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ

ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

Α. Πορφύρα 1

591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωδικός 1000001

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Α. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί

Πέμπτη & Κυριακή
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΜΟΛΙΣ 10€

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ Β' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2026

29-03-2026

Παρουσίαση των μονόπρακτων "Ηντιαν λέει η γυναίκαμ" και "Δόκτωρ Νταγιές" στο Γυμνάσιο Κοπανού Νάουσας.

15/19 -04-2026

Πενθήμερη εκδρομή και συμμετοχή σε φεστιβάλ στη Σκόρο

26-04-2026

Συμμετοχή του παιδικού τμήματος σε φεστιβάλ στη Σκύδρα

30-04-2026

Βραδιά "παρακαθ" στη Λέσχη από τη νεολαία της

10-05-2026

Παρουσίαση των μονόπρακτων "Ηντιαν λέει η γυναίκαμ" και "Δόκτωρ Νταγιές" στο Φεστιβάλ θεάτρου στην Πτολεμαίδα.

17-5-2026

Συμμετοχή του χορευτικού (πυρριχιστές) στα Παλατίτσια για τα 100 χρόνια εγκατάστασης των ποντίων στο χωριό.

17-05-2026

Παρουσίαση στο Χώρο Τεχνών τη μουσικοχορευτική παράσταση "Οι νεράιδες του Πόντου"

17και 18 -05-2026

Παρουσίαση της γενοκτονίας στους συμπολίτες μας από περίτερο ενημέρωσης στην πλατεία δημαρχείου.

19-05-2026

Κύριες εκδηλώσεις μνήμης στην πόλη της Βέροιας.

Λαμπαδηφορία στη πόλη της Βέροιας, ώρα 9μμ (πλατεία Δημαρχείου - Μητροπόλεως - Μ.Μπότσαρη - πλατεία Καπετανίδη)

19-05-2026

Αιμοδοσία στο ΓΝ Βέροιας

Συμμετοχή στις κεντρικές εκδηλώσεις μνήμης της ΠΟΕ στη Θεσσαλονίκη

20-05-2026

Συμμετοχή σε παρουσίαση βιβλίου του Βλάση Αγτζίδη

21-05-2026

Συμμετοχή του παιδικού τμήματος σε εκδήλωση του δημοτικού σχολείου Αγίου Γεωργίου Βέροιας.

24-05-2026

Μνημόσυνο στον ΙΝ Αγίας Παρασκευής και επιμνημόσυνη δέηση στην πλατεία Ν. Καπετανίδη. Ομιλία από τον κ. Γιώργο Παναγιωτίδη.

30-05-2026

Συμμετοχή του παιδικού τμήματος στο φεστιβάλ χορού στην Κατερίνη Πιερίας του ΣΠΟΣΚΜ&Θ.

31-05-2026

Τελετή λήξης τμημάτων.

26/28-06 2026

Τριήμερη εκδρομή και συμμετοχή σε φεστιβάλ στην κοιλάδα των Τεμπών.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας χαιρετίζει και συγχαίρει το δημοτικό συμβούλιο της Πάφου που προέβη στη μετονομασία της οδού «Κεράλ Ατατούρκ» στην περιοχή του Μούτταλου.

Μια ιστορική και βαθιά συμβολική πράξη για τον Ποντιακό Ελληνισμό αποτελεί η συγκεκριμένη απόφαση και αποτελεί πράξη σεβασμού απέναντι στην Ιερή Μνήμη των 353.000 Ελλήνων του Πόντου που εξοντώθηκαν κατά τη διάρκεια της Γενοκτονίας στον αλησμόνητο και αξέχαστο Πόντο, με κύριο ενορχηστρωτή τον Μουσταφά Κεράλ.

Παρόμοιες πράξεις από όλους τους φορείς και σε όλα τα επίπεδα θα αποτελούν φωτεινό παράδειγμα προς όλους και ιδιαίτερα στις επερχόμενες γενεές. Όλα αυτά είναι ανάγκη να τα γνωρίζουμε καθώς πλησιάζει η 19^η Μαΐου που αποτελεί ημέρα πένθους και μνήμης αλλά και δικαίωμα στη Διεθνοποίηση και Διεθνή Αναγνώριση και Καταδίκη της Γενοκτονίας των Ελλήνων Ποντίων από την Τουρκία.

Άξιοι οι του Δημοτικού Συμβουλίου Πάφου.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ Γ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2026

4-7-2026

Θερινές εκδηλώσεις στο Κομνήνιο Βέροιας.

16-25 /8/2026

Εκδρομή - Προσκύνημα στον Πόντο

Ήρθε η Άνοιξη... Την έφεραν τα ΓΑΡΔΕΛΙΑ της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Σε πολλές περιοχές της χώρας μας στις 21 Μαρτίου ημέρα της εαρινής ισημερίας ή και γενικά μέσα στο Μάρτιο, τα μικρά παιδιά γυρνάνε στα σπίτια κρατώντας ένα αρθρωτό ομοίωμα χελιδονιού, την «χελιδόνα» και τραγουδούν ένα είδος καλάντων, τα χελιδονίσματα.

Το έθιμο της χελιδόνας, έχει τις ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα και στον Πόντο και επιβιώνει μέχρι τις μέρες μας σε πολλά μέρη της Ελλάδας όπως Ήπειρο, Μακεδονία, Θράκη και Δωδεκάνησα.

Την «χελιδόνα» σε κάποιες περιοχές την στολίζουν με φύλλα κισσού, που είναι χαρακτηριστικό της αιθαλούς βλάστησης, σε άλλες με ζουμπούλια ή άλλα ανοιξιάτικα λουλούδια, κι αλλού της κρεμούν κουδουνάκια και πολύχρωμα χαρτιά.

Οι ανθοστολισμένοι «Χελιδονιστές» της ΕΛΒέροιας, ξεσήκωσαν την αγορά της πόλης το πρωί του Σαββάτου 28 Μαρτίου 2026, "χαιρετίζοντας" την άνοιξη και απαγγέλλοντας στίχους, για να διώξουν τον χειμώνα και να φέρουν ποιο ζεστές ημέρες.

Κάποια χελιδονίσματα

Ήρθε ήρθε χελιδόνα
ήρθε και άλλη μεληδόνα
κάθισε και λάλησε
και γλυκά κελάηδησε:
"Μάρτη, Μάρτη μου καλέ,
και Φλεβάρη φοβερέ

κι αν φλεβίσεις κι αν τοικνίσεις
καλοκαίρι θα μυρίσεις.
Κι αν χιονίσεις κι αν κακίσεις,
πάλιν άνοιξη θ' ανθίσεις.

Χορός Νεολαίας

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Το κέφι παρέμεινε αμείωτο μέχρι αργά, με τον κόσμο να συμμετέχει ενεργά και να γεμίζει την πίστα από την αρχή έως το τέλος της βραδιάς.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζουμε σε όλους όσους βρέθηκαν κοντά μας και στήριξαν με την παρουσία τους αυτή τη μεγάλη βραδιά της νεολαίας μας. Η ανταπόκριση του κόσμου μάς δίνει δύναμη να συνεχίσουμε ακόμη πιο δυναμικά το έργο μας, με αγάπη για την παράδοση, τον πολιτισμό και τη νέα γενιά. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε όλους τους εθελοντές της βραδιάς, που βοήθησαν με προθυμία, χαμόγελο και συνέπεια σε όλα τα πόστα της διοργάνωσης, συμβάλλοντας καθοριστικά στην ομαλή και επιτυχημένη πραγματοποίηση της εκδήλωσης, δήλωσε ο πρόεδρος της νεολαίας Βαγγέλης Ιντζεβίδης.

Μαζί μας ήταν οι μικροί μας χορευτές, από τα 3 παιδικά τμήματα, που συνέβαλαν στην μεγάλη αυτή επιτυχία, καθώς και τις οικογένειές τους για την συνεχή στήριξη.

Την βραδιά πλαισίωσαν οι μουσικοί και καλλιτέχνες: Σταύρος Σαββίδης, Γιώργος Στεφανίδης, Δημήτρης Δαμιανίδης, Άνθη Καλαϊτζίδου στο τραγούδι, Κώστας Σιαμίδης, Χρήστος Βαρυτίμος και Κωνσταντίνος Καπουρτίδης στη λύρα, Θώμας Τσιπουρίδης - Αγγείο / Λύρα, Γιάννης Παπαχατζάκης και Γιώργος Ασβέστας στο λαούτο, Ανέστης Φετφατσίδης, Άκης Στολτίδης και Αντώνης Ελευθεριάδης στο Νταούλι.

Μπράβο στη νεολαία της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας που συνεχίζει με όρεξη, ενέργεια και σεβασμό στην παράδοση, έχοντας πάντα στο επίκεντρο τους νέους ανθρώπους και τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Η Ευξείνος Λέσχης Βέροιας σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο "Μιέζα" παρουσίασε με την θεατρική της ομάδα, την Κυριακή 29 Μαρτίου 2026 στο Γυμνάσιο Κοπανού Νάουσας και στην Πτολεμαίδα στην 10 Μαΐου 2026 τα μονόπρακτα θεατρικά έργα του Κυριάκου Σαχανίδη «Ηντιαν λέει η γυναίκα» και «Δόκτωρ Νταγιές», στην ποντιακή διάλεκτο, σε σκηνοθεσία Ελευθέριου Τσαχουρίδη.

Η παράσταση χάρισε πολύ γέλιο στον κόσμο που για ακόμη μια φορά, μας τίμησε με την παρουσία του. Η κατάμεστη αίθουσα, η άριστη ερμηνεία των ηθοποιών και η αντίδραση του κόσμου, θύμισαν πως το ποντιακό θέατρο είναι και στην Ημαθία.

Γι' αυτό το ωραίο αποτέλεσμα συνεργάστηκαν ο υπεύθυνος του διοικητικού συμβουλίου Φωτιάδης Φιλοκτήμων, ο σκηνοθέτης Τσαχουρίδης Ελευθέριος και οι ηθοποιοί Λευτέρης Τσαχουρίδης, Αντώνης Κουβρακίδης, Χάρης Τσιτλακίδης, Μαίρη Παπαδοπούλου, Στέλλα Χησάββα, Δήμος Τσανακτοΐδης και η μουσικός Ελένη Παπαδοπούλου ενώ τα σκηνικά επιμελήθηκε ο Σπύρος Στεφανίδης και τη γενική επίβλεψη είχε η Βάσω Μπρανιώτη-Μαυρίδου.

Εδώ στην Τραπεζούντα «μυρίζει» Ελλάδα και σήμερα

Ένα σπάνιο και θολωτό [κανάλι](#) νερού [της ρωμαϊκής εποχής](#), μήκους περίπου 300 έως 400 μέτρων, ανακαλύφθηκε κατά τη διάρκεια εργασιών αστικής ανάπλασης στην επαρχία Τραπεζούντας, στη Μαύρη Θάλασσα, σύμφωνα με ειδικούς, οι οποίοι περιγράφουν τη δομή ως σπάνιο αρχαιολογικό στοιχείο που δεν έχει αντίστοιχο στην Τουρκία. Το υπόγειο κανάλι εντοπίστηκε στο πλαίσιο ενός έργου ανάπλασης στη γειτονιά Çömlekçi.

Το κανάλι νερού, που βρίσκεται περίπου 1,5 έως 2 μέτρα κάτω από την γήινη επιφάνεια, διαπιστώθηκε ότι εκτείνεται από τη διασταύρωση Arafilboyu μέχρι τον παραλιακό δρόμο και την τοποθεσία του πρώην λιμανιού της Τραπεζούντας, την Δαφνούντα.

Οι μελετητές σημείωσαν ότι υπάρχουν μόνο δύο παρόμοια παραδείγματα στην Τουρκία, ένα εντός των ορίων της Αρχαίας Πόλης της Σμύρνης και ένα άλλο στην Κωνσταντινούπολη, αλλά τόνισαν ότι τα δομικά χαρακτηριστικά της διώρυγας Çömlekçi την καθιστούν απaráμιλλη στη χώρα.

Ο καθηγητής Μεχμέτ Γιαβούζ, κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής δήλωσε ότι είναι απαραίτητος περαιτέρω καθαρισμός και εκσκαφή γύρω από το κανάλι για να αποκαλυφθούν τα σημεία σύνδεσης και οι σχετικές κατασκευές. Επίσης σημείωσε ότι παρόμοια παραδείγματα στην Τουρκία περιλαμβάνουν ένα κανάλι της ύστερης ελληνιστικής-πρώιμης ρωμαϊκής περιόδου στη Σμύρνη και ένα παράδειγμα του τέταρτου αιώνα στην Κωνσταντινούπολη, αλλά τόνισε ότι το πρόσφατα αναγνωρισμένο κανάλι δεν έχει άμεσο αντίστοιχο στη χώρα όσον αφορά τις δομικές του ιδιότητες.

Υποστήριξε ότι η διώρυγα μπορεί να συνδεόταν με τα Σάταλα, μία από τις βασικές ανατολικές φρουρές της Ρώμης που βρίσκονταν στο σημερινό Γκιουμούσχανε και θα μπορούσε να είχε κατασκευαστεί είτε για την παροχή νερού στους στρατιώτες είτε για την παροχή νερού σε πλοία που αγκυροβολούσαν στο λιμάνι.

«Η ανακάλυψη ήρθε ως έκπληξη. Δεν θεωρούσαμε προηγουμένως ότι η περιοχή αυτή ήταν έντονα κατοικημένη ζώνη κατά τη Ρωμαϊκή ή Ελληνιστική περίοδο», είπε, προσθέτοντας ότι οι σωστικές ανασκαφές θα μπορούσαν να διευκρινίσουν τη λειτουργία της κατασκευής.

Εμείς θα προσθέσουμε «Κύριε καθηγητά λες αλήθειες» αλλά για εμάς τους πόντιους δεν είναι έκπληξη ότι ο ΠΟΝΤΟΣ ήταν Ανατολική Ελλάδα.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

CA_PONTIOS

Λευκός σταυρός: Συμβολίζει τον χριστιανισμό, την πίστη και τον πολιτισμό που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας του ποντιακού λαού

Το μπλε χρώμα: αντιπροσωπεύει τη Μαύρη Θάλασσα και τον Ευξείνο Πόντο, οι οποίοι ήταν πάντα σημαντικοί για τον Ποντιακό Ελληνισμό.

Ο κίτρινος κύκλος συμβολίζει το φως, τον πλούτο του Πόντου και την επιρροή του Βυζαντίου.

Ο μονοκέφαλος αετός έχει ρίζες από τον 4ο αιώνα π.Χ., στη Σινώπη, όπου συμβόλιζε την εξουσία και την σύνδεση με τον Δία. Αργότερα συνδέθηκε με την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας.

Η Παναγία Σουμελά έγινε και “γήπεδο”

Δυστυχώς η Τουρκία δεν σέβεται ούτε τα ιερά μας μοναστήρια. Τα αρχαία μοναστήρια μας όπου και αν είναι σκαρφαλωμένα αποτελούν τα πιο εμβληματικά ορόσημα της γειτονικής χώρας αλλά και δυναμικές σκηνές για ζωντανές [αθλητικές](#) επιδείξεις.

Στο πλαίσιο του έργου «Ανακαλύψτε την πόλη σας μέσω του αθλητισμού» του [Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Τουρκίας](#), διοργάνωσε εκδηλώσεις επίδειξης σε τοποθεσίες, όπως η Μονή Σουμελά, το Ουζουνγκιόλ, ο ναός της Αγίας Σοφίας, η βίλα Καπαγιαννίδη, το Σπήλαιο Τσάλ και στην περιοχή αναρρίχησης Şahinkaya (αναφερθήκαμε παλαιότερα στην περιοχή).

Αθλητές από ένα ευρύ φάσμα αθλημάτων – όπως τζούντο, πυγμαχία, τάε κβον ντο, καράτε και πάλη – πραγματοποίησαν αγώνες επίδειξης με φόντο τα εντυπωσιακά τοπία και τους ιστορικούς χώρους της Τραπεζούντας.

Ο αθλητικός διευθυντής της επαρχίας Τραπεζούντας, Λοκμάν Αριτζιογλου, δήλωσε ότι ο κύριος στόχος του έργου είναι η ενσωμάτωση του αθλητισμού με τουριστικούς προορισμούς που είναι ήδη γνωστοί σε όλη την Τουρκία.

«Οι τζουντόκα, οι αθλητές τάε κβον ντο, οι πυγμαχί και οι παλαιότες επέδειξαν τις δεξιότητές τους εκεί. Στόχος ήταν η προώθηση τόσο του αθλητισμού όσο και των εμβληματικών τοποθεσιών της Τραπεζούντας σε εθνικό επίπεδο», δήλωσε ο Αριτζιογλου. «Όλοι γνωρίζουν ότι η Τραπεζούντα φιλοξενεί εκπληκτική ομορφιά, αλλά θέλαμε να προσθέσουμε τη δική μας πινελιά σε αυτή την κληρονομιά μέσω του αθλητισμού» είπε.

Ο Aricioğlu υπογράμμισε ότι η πρωτοβουλία υποστηρίζει επίσης τη συμμετοχή των νέων στον αθλητισμό, τονίζοντας τη σημασία του για τη σωματική υγεία, τον συντονισμό, την ομαδική εργασία και την κοινωνική ανάπτυξη.

Σημείωσε ότι περισσότερα από 50 αθλητικά τμήματα δραστηριοποιούνται ενεργά στην Τραπεζούντα, καθιστώντας την πόλη ένα από τα ισχυρότερα κέντρα της Τουρκίας όσον αφορά τις αθλητικές υποδομές και τον πολιτισμό.

Η προβολή της Τραπεζούντας αντικατοπτρίζεται επίσης στα στοιχεία του τουρισμού της. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, η πόλη υποδέχτηκε 1,4 εκατομμύρια επισκέπτες πέρυσι, συμπεριλαμβανομένων 808.000 ξένων τουριστών και παρουσίασε αύξηση 14% σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Στα μοναστήρια μας αναβιώνει ο πολιτισμός και η τέχνη της Τουρκίας

Το [Μοναστήρι των Κοριτσιών](#) στην περιοχή Ορταχισάρ της [Τραπεζούντας](#) φιλοξένησε διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις το 2025, εκτός από την υποδοχή εγχώριων και ξένων επισκεπτών.

Βρίσκεται στο Μίθριο όρος (Μποζτεπέ), σε ένα επιβλητικό σημείο με θέα στην πόλη και το μοναστήρι χτίστηκε σε δύο αναβαθμίδες ενώ περιβάλλεται από ψηλά προστατευτικά τείχη.

Το μοναστήρι ιδρύθηκε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Αλεξίου Γ' Κομνηνού και έχει υποστεί αρκετές αναστηλώσεις, παίρνοντας την τελική του μορφή τον 19ο αιώνα.

Γνωστή για την τοποθεσία και την εγγύτητά της στο κέντρο της πόλης, η Μονή των Κοριτσιών αποτελείται από μια πέτρινη εκκλησία που περιέχει μια «εικόνα» στο νότιο τμήμα της, ένα παρεκκλήσι στην είσοδο και πολλά κελιά.

Επιγραφές στην πέτρινη εκκλησία απεικονίζουν πορτρέτα της Θεοδώρας, συζύγου του Αλεξίου Γ' και της μητέρας του Ειρήνης.

Οι εργασίες αποκατάστασης και ανακαίνισης που πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και [Τουρισμού](#) και τον Μητροπολιτικό Δήμο Τραπεζούντας ολοκληρώθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2021, αποκαλύπτοντας τον ιστορικό ιστό του χώρου.

Πέρα από τον ιστορικό και πολιτιστικό του χαρακτήρα, το μοναστήρι φιλοξενεί πλέον ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, όπως παραστάσεις, γκαλερί τέχνης και ειδικές φωτογραφίες.

Προσελκύνοντας επίσης το ενδιαφέρον των φωτογράφων, η Μονή των Κοριτσιών υποδέχτηκε 25.376 επισκέπτες το 2025 και φιλοξένησε πολλές εκδηλώσεις καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Ο δήμαρχος της Τραπεζούντας, Αχμέτ Μετίν Γκεντς, δήλωσε στο κρατικό πρακτορείο Anadolu ότι το Μοναστήρι των Κοριτσιών είναι ένας από τους βασικούς τουριστικούς προορισμούς της περιοχής.

Ο Genç δήλωσε ότι οι εκθέσεις, οι συναυλίες και οι ειδικές εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί στο μοναστήρι θα συνεχίσουν να καλωσορίζουν τόσο τους κατοίκους της Τραπεζούντας όσο και τους επισκέπτες, τονίζοντας ότι στόχος είναι να αναδειχθεί ο χώρος όχι μόνο ως ιστορικός χώρος αλλά και ως σημείο συνάντησης για τον πολιτισμό και τις τέχνες.

Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας των Ελλήνων Πόντου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Abdul Hamit II - Αμπτούλ Χαμίτ Β'

(Σουλτάνος 31.Αυγούστου 1876 έως 27 Απριλίου 1909)

Ο 34ος Οθωμανός σουλτάνος, ανήλθε στο θρόνο με παλατιανό πραξικόπημα. Εγκαινίασε ένα καθεστώς στυγνής απολυταρχίας. Το παλάτι ήταν η μοναδική πηγή εξουσίας και ένα περίτεχνο δίκτυο πρακτόρων του είχε απλωθεί σε όλη την αυτοκρατορία, καταγράφοντας και την παραμικρή δραστηριότητα των πολιτών. Κέρδισε κάποια δόξα με τον νικηφόρο πόλεμο του 1897 κατά της Ελλάδας. Μετά τις σφαγές που εξαπέλυσε κατά των Αρμενίων στα 1894 - 1896 (με 300.000 θύματα) οι Ευρωπαίοι τον ονόμασαν Ερυθρό Σουλτάνο. Ανετράπη από τους Νεότουρκους (Απρίλιο 1909), και πέθανε το 1918 στην Κωνσταντινούπολη.

Talaat Pasha - Ταλαάτ Πασά

Μέλος της περιφημης νεοτουρκικής τριανδρίας με τους Εμβέρ και Τζιμάλ. Γεννήθηκε το 1874 από φτωχούς γονείς και είχε στοιχειώδη μόνο μόρφωση. Προσελήφθη στην υπηρεσία ταχυδρομείων και τηλεγράφων ως κατώτερος υπάλληλος. Το 1911, όταν το Κομιτάτο πήρε την εξουσία στα χέρια του, έγινε υπουργός εσωτερικών στην κυβέρνηση του Χακή Πάσα, στην οποία διέθετε μεγάλη επιρροή. Όταν οι Νεότουρκοι σχημάτισαν και πάλι δική τους κυβέρνηση, το 1913 κατέλαβε το υπουργείο ταχυδρομείων και τηλεγράφων και κατόπιν εκείνο των Εσωτερικών. Πρωτοστάτησε στους διωγμούς των Ελλήνων της Θράκης και υπήρξε ο κύριος υποκινητής και οργανωτής των σφαγών των Ελλήνων και Αρμενίων στο διάστημα του πολέμου. Στις 15 Μαρτίου 1921 ο Αρμένιος Σογομόν Τεχλιριάν εκτέλεσε τον Ταλαάτ στο Βερολίνο.

Enver Pasha - Εμβέρ Πασά

Τούρκος στρατιωτικός, μέλος του νεοτουρκικού Κομιτάτου «Ένωση και Πρόοδος». Γεννήθηκε το 1881 από άσημους γονείς. Σπούδασε στην Στρατιωτική Σχολή της Κωνσταντινούπολης και κατατάχτηκε στον τουρκικό στρατό με το βαθμό του λοχαγού. Υπήρξε από τους πρωτεργάτες του νεοτουρκικού κινήματος του 1908 κερδίζοντας τη φήμη εθνικού ήρωα. Αργότερα διορίστηκε στρατιωτικός ακόλουθος στο Βερολίνο, όπου έμαθε γερμανικά και έγινε φανατικός γερμανόφιλος και θαυμαστής του πρωσικού μιλιταρισμού. Το 1913 συμμετείχε στο πραξικόπημα των Νεότουρκων και λέγεται ότι δολοφόνησε με τα ίδια του τα χέρια τον υπουργό Στρατιωτικών Ναζίμ. Υπουργός Στρατιωτικών ο ίδιος από τον Ιανουάριο του 1914, οργάνωσε μια υπερφίαλη εκστρατεία κατά των Ρώσων στον Καύκασο, η οποία κατέληξε στην πανωλεθρία του Σαρκαμίσ, στα τέλη του 1914. Την ευθύνη για την πανωλεθρία που έπαθε την χρέωσε στους χριστιανούς στρατεύσιμους, οι οποίοι μετέπειτα στρατολογήθηκαν στα τάγματα εργασίας. (Τα τάγματα εργασίας (αμελέ ταπουρού) ήταν στην πραγματικότητα τάγματα εξόντωσης των στρατευμένων χριστιανών.)

Djemal Ahmet Pasha - Τζεμάλ Αχμέτ Πασά

Τούρκος στρατιωτικός και πολιτικός. Γεννήθηκε το 1861, διαδραμάτισε σπουδαίο ρόλο στο νεοτουρκικό κίνημα του 1908. Στον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο ήταν διοικητής μεραρχίας και το 1913, μετά την εκ νέου επικράτηση των Νεότουρκων, διορίστηκε αρχηγός του Α΄ σώματος στρατού με έδρα την Κωνσταντινούπολη. Από την θέση αυτή και με δικτατορικές εξουσίες διηύθυνε διωγμούς και εκτέλεσης κατά των αντιπάλων του. Στην συνέχεια έγινε υπουργός Δημοσίων Έργων και κατόπιν Ναυτικών. Εκτελέστηκε το καλοκαίρι του 1922 από Αρμένιο.

Marschall Otto Liman von Sanders - Όττο Καρλ Λίμαν φον Σάντερς

(Oberbefehlshaber der 5.Osmanischen Armee, Königlich-Preußischer General der Kavallerie)

Γερμανός στρατιωτικός (1855 - 1929) Το 1913 ανέλαβε την αναδιοργάνωση του τουρκικού στρατού μετά τις ήττες του στους Βαλκανικούς πολέμους. Ο Γερμανός αρχιστράτηγος Λίμαν φον Σάντερς εισηγήθηκε στους Τούρκους την απομάκρυνση των Ελλήνων από τα παράλια, δήθεν για στρατιωτικούς λόγους, κατηγορώντας τους σαν πράκτορες της Αντάντ. Η Γερμανία του Κάιζερ είναι ο ηθικός αυτουργός των

εγκλημάτων κατά των εν Τουρκία χριστιανών και προ πάντων των Ελλήνων. Η αποθράσυνση των Τούρκων κατά μεγάλο μέρος οφείλεται στους Γερμανούς κατά την διάρκεια του Α΄ παγκοσμίου πολέμου.

Mustafa Kemal - Μουσταφά Κεμάλ

Το όνομα Μουσταφά Κεμάλ δεν είναι πολύ γνωστό στο Δυτικό Ημισφαίριο. Ωστόσο, στην Τουρκία, του δόθηκε ο τίτλος "Ατατούρκ", που σημαίνει ο Πατέρας των Τούρκων, και θεωρείται το σύμβολο της σύγχρονης Τουρκίας. Ο Κεμάλ είναι περισσότερο γνωστός για τις μεταρρυθμίσεις που έκανε στην Τουρκία στις αρχές του 20ου αιώνα. Σε τουρκικά σχολικά βιβλία περιγράφεται σαν άγιος και σαν παράδειγμα προς μίμηση από όλους. Οι σαρωτικές μεταρρυθμίσεις του Κεμάλ στη γλώσσα και στα δικαιώματα των γυναικών του έδωσαν μια θέση στην τουρκική ιστορία.

Τούρκος στρατιωτικός πολιτικός και αναμορφωτής γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1881. Όταν ξέσπασε ο Α΄ παγκόσμιος πόλεμος, ο Μουσταφά Κεμάλ ανέλαβε τη διοίκηση της 19ης Μεραρχίας στο Τσανάκ Καλέ. Κατανίκησε δύο φορές τους Βρετανούς στην Καλλιπόλη κι ο τουρκικός τύπος τον ονόμασε «Σωτήρα της Ισταμπούλ». Προήχθη ακόμη σε συνταγματάρχη. Το 1916, οπότε υπηρετούσε στο ανατολικό μέτωπο, ανέκοψε την προέλαση του ρωσικού στρατού προς Νότον και η κυβέρνηση τον προήγαγε σε ταξίαρχο.

Στις 19 Μαΐου του 1919, ο Κεμάλ αποβιβάζεται στη Σαμψούντα ξεκινώντας τον πόλεμο της Ανεξαρτησίας, περιφρονώντας την κυβέρνηση του Σουλτάνου. Από εδώ αρχίζει η δεύτερη και σκληρότερη φάση της Ποντιακής γενοκτονίας.

Στις 23 Απριλίου 1920, η Τουρκία διόριζε έναν άνδρα (Κεμάλ) που θα ξεκινούσε μια εθνική εκκαθάριση στην Τουρκία και θα απομάκρυνε όλα τα ίχνη Ελλάδας και Χριστιανισμού από το έδαφος που ήταν ελληνικό για περισσότερα από 3.000 χρόνια. Το σχέδιο ήταν να εκτελεστεί μέχρι και ο τελευταίος Χριστιανός και να υποφέρουν όσοι προσπαθούσαν να φύγουν. (Το σχέδιο) στήθηκε και εκτελέστηκε από τον Κεμάλ και τον κατώτερο του Ενβέρ Πασά. Ο τουρκικός λαός τους υποστήριζε σε όλη τη διάρκεια. Δεν χρειάστηκε να πειστούν για να σκοτώσουν τους Πόντιους και τους Αρμένιους γιατί ένιωθαν ανώτεροι και τους μισούσαν. Η κεμαλική προπαγάνδα, για να δικαιολογεί τις συνεχιζόμενες σφαγές εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων διέδιδε συνεχώς ότι οι Έλληνες του Πόντου επαναστάτησαν εναντίον της αυτοκρατορίας. Με γκεμπελική μεθοδολογία φανάτισαν τους γουσουλμανικούς πληθυσμούς για τον κίνδυνο που διέτρεχε το Ισλάμ, αλλά και η αυτοκρατορία από τους άπιστους Χριστιανούς, διαστρεβλώνοντας τα βαθύτερα αίτια της δημιουργίας των αντάρτικων σωμάτων αντίστασης και σωτηρίας των άμαχων πληθυσμών. Ο Μουσταφά Κεμάλ διόρισε τον Τοπάλ Οσμάν γενικό αντιπρόσωπό του στην παραλιακή ζώνη του Πόντου, με απεριόριστο δικαίωμα ζωής και θανάτου πάνω στους πόντιους. Επιπλέον ο Οσμάν Αγάς από τις λεηλασίες έστειλε στην Άγκυρα ολόκληρα φορτία νομίσματα και χρυσαφικά που άρπαζαν από τους πλούσιους Πόντιους των πόλεων και των χωριών. Με εντολή του Κεμάλ στήνονταν στις πόλεις του Πόντου τα διαβόητα έκτακτα δικαστήρια της ανεξαρτησίας, που καταδικάζουν και εκτελούν την ηγεσία του ποντιακού ελληνισμού. Ο Μουσταφά Κεμάλ από την αποβίβασή του στην Σαμψούντα έως και την Μικρασιατική καταστροφή αποκάλυψε το πραγματικό του εγκληματικό πρόσωπο, ως εγκληματία εφάμιλλου με τον Χίτλερ. Ο Κεμάλ σχεδίασε και εκτέλεσε το πρώτο ολοκαύτωμα του 20ου αιώνα. Η λογική του ήταν παρόμοια με του Χίτλερ στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο - θρησκευτική και φυλετική κάθαρση. Αλλά, δυστυχώς για τα θύματα του, αυτό το ολοκαύτωμα ποτέ δεν συνέβη επίσημα. Η τουρκική κυβέρνηση αρνείται ότι έχει σκοτώσει έστω και έναν Χριστιανό, και αντίθετα ισχυρίζεται ότι απλά τους μετακίνησε. Και έτσι ένας άνδρας που έχει σκοτώσει εκατομμύρια θεωρείται ήρωας στον ίδιο κόσμο όπου αυτός που έχει σκοτώσει έναν θεωρείται εγκληματίας. Από τους 700.000 Πόντιους, 400.000 σκοτώθηκαν και οι υπόλοιποι έφυγαν για όλα τα μέρη του κόσμου, κυρίως για τη Ρωσία, Ελλάδα, τις ΗΠΑ, τη Νότιο Αφρική και την Αυστραλία. Ο Κεμάλ μπορεί να έσωσε την Τουρκία από την καταστροφή, αλλά είναι ακόμα ένοχος για τα

χειρότερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ενώ στα μάτια των Τούρκων είναι ο πιο "σπλαχνικός από όλους". Η Τουρκία διατηρεί ως τώρα μια επίσημη πολιτική άρνησης, την οποία αποκαλούν ως "μέτρα εθνικής ασφάλειας". Ισχυρίζονται ότι το ολοκαύτωμα ήταν "μια μετακίνηση ανθρώπων από πολεμικές ζώνες" και "μια συνέπεια του πολέμου με την Τσαρική Ρωσία". Και όλα αυτά παρά τους τόμους των Γερμανών, Αγγλικών και Αμερικανικών ντοκουμέντων που μαρτυρούν την εκ των προτέρων προγραμματισμένη φύση του ολοκαυτώματος από τους Οθωμανούς και τους κεμαλιστές Τούρκους. Η Γερμανία έχει αντιμετωπίσει το παρελθόν της γενοκτονίας και απολογήθηκε στα θύματα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Η Τουρκία εξακολουθεί να αρνείται και συνεχίζει να επαινεί τον αρχιτέκτονα αυτού του ολοκαυτώματος, Μουσταφά Κεμάλ. Με την ελπίδα ότι όταν ο κόσμος θα ανοίξει τα μάτια του, η τουρκική κυβέρνηση θα παραδεχθεί ότι είναι υπεύθυνη για τα εκατομμύρια νεκρών και τα θύματα θα μπορούν να αναπαυθούν εν ειρήνη.

Topal Osman - Τοπάλ Οσμάν

Ο Κεμάλ συγκρότησε άτακτα σώματα (τοτέες) σε όλα τα διαμερίσματα του Πόντου. Τα άτακτα αυτά σώματα στρατολογούνταν κυρίως από τροφίμους των φυλακών, κοινωνικά αποβράσματα, απάνθρωπα, χωρίς ίχνος συνειδήσεως, υπό την αρχηγία επίσης αουνειδητών τεράτων της φύσης, τα οποία διέτρεχαν τον Πόντο απ' άκρη σ' άκρη, έκαιγαν και ρήμαζαν κυριολεκτικά, προέβαιναν σε πράξεις ακατονόμαστες και σκορπούσαν στο διάβα τους τον τρόμο, τη φρίκη και το θάνατο. Ένας από αυτούς, ο περιβόητος Τοπάλ Οσμάν, ο κουτσός βαρκάρης, ο πλέον αιμοβόρος. Σκληρός, αδίστακτος και ανάλητος (αναίσθητος). Κατάγονταν από την Κερασούντα. Το τέρας αυτό υπήρξε κυριολεκτικά ο δήμιος των Ποντίων, ένας από τις σπάνιες εγκληματικές φυσιογνωμίες. Μόλις πληροφορήθηκε ότι από τον Κεμάλ Πασά οργανώνεται κίνημα, άσχετα σε τι απέβλεπε, γιατί ο πατριωτισμός του, ο εθνικισμός του, περιοριζόταν στην ικανοποίηση των αιμοβόρων ενστικτών και χρηματισμό και μόνο, έπευσε από τους πρώτους να ενταχθεί στην οργάνωση Μουσταφά Μιλλιέ. Κατόρθωσε να αποκτήσει την ενόια του Κεμάλ και να αναλάβει τη στρατιωτική και πολιτική διοίκηση της Κερασούντας με ευρύτατες εξουσίες. Επωφελούμενος της ανώμαλης, κατάστασης, που δημιουργήθηκε την περίοδο αυτή, βρήκε ελεύθερο πεδίο για τη δράση του. Άρχισε το μακάβριο έργο της εξόντωσης των Ελλήνων δια πυρός και σιδήρου. Μερικοί τον παρουσιάζουν σαν απλό εκτελεστικό όργανο, με ρητές εντολές, του Κεμάλ. Έπαιρνε βέβαια εντολές, αλλά τις υπερέβαλε κατά πολύ. Ο Τοπάλ Οσμάν διοικεί σώμα άτακτων (τσετών) από δυόμισι χιλιάδες, ανθρώπους εγκληματίες εξοπλισμένους μέχρι τα δόντια. Όταν έληξε ο απελευθερωτικός, αγώνας των Τούρκων, ο Κεμάλ θέλησε να απαλλαχτεί από αυτά τα κακοπιά στοιχεία.

πηγή: epontos

ΣΧΟΛΙΟ (Νίκος Τουμπουλίδης)

Αυτοί είναι οι πρωτεργάτες δολοφόνοι που επιδόθηκαν στη συστηματική εξόντωση των Ελληνικών πληθυσμών ανατολικά του Αιγαίου. Με ιδιαίτερα απάνθρωπο τρόπο εφάρμοσαν ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο η κυβέρνηση των [Νεότουρκων](#) έφερε σε πέρας με σφαγές, εξαντασιακό ξεριζωμό και πορείες στη έρημο, με βασανιστήρια, πείνα και δίψα και στρατόπεδα θανάτου.

Η 19^η Μαΐου στην Τουρκία είναι εθνική γιορτή αλλά στην Ελλάδα είναι ημέρα πένθους και μνήμης. Η Διεθνοποίηση και η Διεθνής Αναγνώριση και Καταδίκη της Γενοκτονίας των Ελλήνων Ποντίων από την Τουρκία είναι χρέος και ηθική υποχρέωσή μας, προς τους χιλιάδες άταφους νεκρούς μας.

Όλα αυτά τα σημαντικά γεγονότα είναι ανάγκη να τα γνωρίζουμε και ιδιαίτερα εμείς, τα παιδιά των γενοκτονημένων ελλήνων, να τα στηρίζουμε και να τα προβάλλουμε παντού και πάντα. "*[Δεν ξεχνώ την ημέρα μνήμης και συμμετέχω ενεργά στις εκδηλώσεις γενοκτονίας](#)***"** **ας είναι το σύνθημα μας**

Κορυφώθηκαν την Κυριακή 24 Μαΐου 2026 οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Την Κυριακή 10-5-2026 Συμμετείχαμε με το θεατρικό μας τμήμα στο φεστιβάλ θεάτρου του δήμου Πτολεμαΐδας.

Την Κυριακή 17-5-2026 Παρουσιάσαμε τη μουσικο-θεατρική Παράσταση "Οι νεράιδες του Πόντου" στο Χώρο Τεχνών Δήμου Βέροιας.

Τη Δευτέρα 18-5-2026 και την Τρίτη 19-5-2026 λειτουργήσαμε περίπτερο ενημέρωσης από ώρες 8μ.μ. μέχρι 9μ.μ. στην πλατεία δημαρχείου.

Τις ίδιες ώρες ήταν μαζί μας και τα παιδιά της Λέσχης με τα όργανά τους και με ανάλογη μουσική.

Την Τρίτη 19-5-2026 συμμετείχαμε στις κεντρικές εκδηλώσεις μνήμης της ΠΟΕ στη πλατεία Αγίας Σοφίας στη Θεσσαλονίκη.

Όλο το μήνα Μάιο πραγματοποιήθηκε αιμοδοσία στο ΓΝ Βέροιας με το σύνθημα "Δίνω αίμα για το αίμα που χάθηκε".

Οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, κορυφώθηκαν την Κυριακή 24 Μαΐου 2026, στην πλατεία Νίκου Καπετανίδη με τη συμμετοχή δεκατεσσάρων Ποντιακών Πολιτιστικών Συλλόγων του Νομού Ημαθίας.

Η εκδήλωση μνήμης ξεκίνησε απευθείας στην κατάμεστη πλατεία Ν. Καπετανίδη χωρίς μνημόσυνο αφού η μητρόπολη Βεροίας αποφάσισε ότι μόνο στην Παναγία Σουμελά μπορούν να κάνουν οι σύλλογοι αυτήν την ημέρα το μνημόσυνο των προγόνων τους, υπό την εποπτεία και καθοδήγηση της.

Κατά την έναρξη και πριν την κύρια ομιλία χαιρετισμό πραγματοποίησε ο πρόεδρος της Λέσχης κ. Νικόλαος Τουμπουλίδης, ο οποίος αναφέρθηκε στα τρέχοντα γεγονότα αλλά και στην μνήμη και τιμή που πρέπει στους παππούδες μας.

Έτσι λοιπόν η κύρια εκδήλωση μνήμης και τιμής των αδικωμένων προγόνων μας έγινε στην πλατεία Καπετανίδη με κύριο ομιλητή τον καταξιωμένο ιστορικό και δημοσιογράφο, Γεώργιο Παναγιωτίδη ενώ στίχους από την "Καμπάνα του Πόντου" απήγγειλε η Παναγιώτα Κελεσιδου.

Την ιστορική αναφορά του ομιλητή επένδυσε μουσικά με λύρα και τραγούδι ο Κωνσταντίνος Καπουρτίδης και στο νταούλι ο Άκης Στολτίδης οι οποίοι συνόδευσαν μουσικά και το τμήμα των πυρριχιστών της Λέσχης οι οποίοι απέδωσαν τον χορό "Σέρα" μπρος στον αγέρωχο πόντιο Ακρίτα, μετά το τέλος της ομιλίας. Η εκδήλωση έληξε κρατώντας σιγή ενός λεπτού και απαγγέλοντας τον εθνικό ύμνο όλοι οι παρευρισκόμενοι.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν δεκατέσσερις σύλλογοι και όλοι οι συμμετέχοντες μαζί δώσαμε την υπόσχεση: **"δεν ξεχνάμε και απαιτούμε τη διεθνή αναγνώριση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, την δημόσια συγγνώμη από τους απογόνους των θυτών και των συνεργατών τους και δηλώνουμε επίσης ότι ο αγώνας αυτός δεν έχει ημερομηνία λήξης και θα περνάει από γενιά σε γενιά μέχρι την τελική δικαίωση".**

Ο άρκον, ο Ρωμαίος και ο Εβραίος

Το μισιάλ από εν ασό Γαρς (Καρς) μερέαν και ειπερ'ατο η σχωρεμέντσα η καλομάναμ η Κλήνη (Συγκλητή) όταν έμνεακόμανχάταλον σα μαύρα χρόνια τη κατοχής και του εμφυλίου πολέμου. Η σχωρεμέντσα η καλομάναμ, έτον τσιπ πολλά θεοτικέσα και νηστειάς και σαρακοστήας οπίς κι'αφήνεν, ας αγιάζναι τα στούδιατς.

Σ'έναν χωρίον τη Γαρσή το Πελιούκ πας πέτον και το χωρίον, τη παππονός ιμ, εξήνεν ο Θημιστόκλης ο Αραμπάζης εξώνας σομαστορλίκν'ατείχεν και έναν άλλον αγάπ' το αυτζιλούχ, είχεν και έναν καρδιακόνφιλον ας έναν γειτονικόν χωρίον τον Ααρών τον Εβραίον. Ασο ενταμούσαν ατοί οι δύ άλλο κρατημονήν κ' είχαν επιάιρναν τα τιφιάγκιατον και εβγαίναν σο ρασίν. Έναν ημέραν ο Θημιστόκλης και ο Ααρών επιάιρναν τα σιλάγιατον και εδέβαν σο ρασίν να κρούγναι κανέναν λαγούδ, άμαν πολλά μακρά πα κ'επήγαν και αναχάπαρα εβγέν από πέσας σα καφούλια ένας άρκος σωστόν τσαναβάρ και χοβλαεού απάν'ατον. Οι άχαροι ντο να εποίναν απόσον εχπαράγαν, εδέσαν τη δυονών πα τα ποδάρια.

Άμαν ο Εβραίον πριν ο άρκον σουμόνιατς αγληγορετά - αγληγορετά τσαντζαρεού απάν σο παλιτένεν τό δένδρον και εβγέν απάν σο τσιπ ψηλόν το κλαδίν. Ο άχαρον ο Θημιστόκλης ντο να εποίνεν εκείν την ώραν πριτιά επλώθεν κούπα απάν σο χώμαν. Ας εσούμωσε ο άρκον και υστερία μίαν ετέρεσεν ψηλά σό δένδρον τον Ααρών και επεκεί εγυροκλώσεν τον Θημιστόκλην και αφού εμυρίσεν ατον ένα ζάι, εποίεν σ'ωτίν' ατ κεκά κι άμον έγλυπεν ατον και υστερία εσκώθεν και έφυνεν και εσέβεναπέσ ση μεθιάν. Πριτιάν ο Ααρώνκατήβεν κα ας σο δένδρον και ερωτά τον Θημιστόκλην: Νέπε Θημιστόκλη ντο έλέεσε ο άρκον πουστιριστά σ'ωτίς καικά; Ατότε ο Θημιστόκλης εδέκεν ατον το τσαγάπν'ατ: Ναηλί ερέν Ααρών ο άρκον με τ'ατό ντο ειπεμε "άν αείκον φίλον έεις τον τουσμάνον να μήν φογάσε. Άρ'ατώρα ας σό και εντόκαμε κανέναν λαγούδ παμ' Ααρών σ' αμπέλν'εμουν και κόφτομαι κάμποσα βοτρώδια και πάμ σο χωρίον μίαν που έν και τρυγομηνάς."

Καλομάνα= γιαγιά (2 φορές μάνα)

Χάταλον= παιδόπουλο

Τσιπ= εντελώς πολύ

Και δεβάστεν και γελάστεν

Σα χωρία τη Κοζάνης σην ξηρολίμνην εξήνεν τη μάνας ιμ ο αδελφόν, ο Κυριακίδης ο Στάθιον. Ατός έτον γεννημένος σο Σταυρίν Αργυρούπολης και μαθημένος με πρόατα και χτήνια. Όνταν έρθανε ση ξηρολίμνην ξαν επήκε πρόατα και χτήνια. Έναν ημέρα όντες εσέβεν ο Μαρτς λέει σην θείαμ την Ανάστα "Όσημερον θα κουβαλώ τα κόπρια ασά ζα" και εκείνε πα λέει ατον "ότι θελτς ποίσον".

Επέρεν το γάιδιρ και εκόσιεψενατον σο δίτροχον την αραπάν. Εφόρτωσε τον κόπρο και πάει και εφκιερόνιατο σο ρακάν σουμά σο χωρίον και επεκεί επέρεν την στράτα να κλώσκεται σο σπιτ. Σην πλατεία τη χωρί τα παιδιά έπαιζαν μπάλα. Αμάν συννεοήουνταν και ξεκοσιέβνε την αραπάν ασον γάιδαρον, χωρίς να παρ χαπάρ ο Κυριακίδης. Κάποτε έφτασε σο σπιτ και κουντά τον γάιδαρον οξοπίσ. Η θείαμ επιάιρε χαπάρ και λέει ατον "Νέπε Στάθιον ντε φτας!!!. Ατός πα απαντά "Θα φορτώνω και θα πάω χάνω και τ'άλλα τα κόπρια"

Ατότε η Ανάστα ερούξε κα και γελά και λέει ατον "Ευλοημένε και η αραπάς μερ εν"; Ο Κυριακίδης εκλώστε οπισ τερει και λέει "Α τα παλιόπαιδα εξεκόσιεψαν την αραπά!!!".

Κλώσκεται οπισ να αραεύατεν και όντας επήεν ντο τερει: όλια τα χάταλα εκάτσαν απάν σην αραπάν και τραγωδούν και λένε:

Η αραπά απές σ'αλόν κι ο γάιδαρον σο σπιτ'νατ τ'άφεντικό συρ εμπροστά και κι τερει κι'οπίνατ

ΠΕΡΙ ΧΟΡΟΥ ΧΟΡΕΥΩ, ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

29 Απριλίου: Παγκόσμια Ημέρα Χορού

Ο χορός είναι «σιωπηλή ποίηση», μια αρχέγονη μορφή έκφρασης συναισθημάτων. Ως μια μορφή τέχνης, είναι μια ομολογία του παρελθόντος και της ιστορίας μιας περιοχής, ένα πολιτιστικό επίτευγμα που μεταφέρεται αλώβητο από γενιά σε γενιά. Είναι το μονοπάτι που διαλέγει ο άνθρωπος για να αγγίξει την ευτυχία, να κατακτήσει την ελευθερία, σπάζοντας τα δεσμά που επιβάλλουν τα στερεότυπα και οι κοινωνικές νόρμες.

Ο χορός έχει ποικίλες μορφές έκφρασης. Ήδη από την αρχαιότητα, οι φυλές χόρευαν για να καλέσουν τα πνεύματα, για να προκαλέσουν τη βροχή, αλλά και για να προετοιμάσουν το έδαφος για κινήσι. Επίσης, προτού ξεχυθούν στο πεδίο της μάχης, χόρευαν όλοι μαζί, ώστε να αναπερνώσουν το ηθικό τους και να κρατηθούν ενωμένοι σαν μια γροθιά μέχρι τέλους. Ο χορός δεν έπαιξε σημαντικό ρόλο μόνο στη ζωή, αλλά και στο θάνατο, αφού σε πολλές περιπτώσεις τους συνόδευε στο τελευταίο τους ταξίδι.

Μεταγενέστερα, άρχισε να συνδέεται άρρηκτα με τη θρησκεία, καθώς συντρόφευε το ζευγάρι κατά το ιερό μυστήριο του γάμου. Μουσική και χορευτικές κινήσεις, άλλοτε αυθόρμητες και άλλοτε τυποποιημένες, δεν έλειπαν από γιορτές και τοπικά πανηγύρια. Επρόκειτο για μια τελετουργία που χαρακτήριζε την καθημερινότητα του απλού ανθρώπου και έδινε υπόσταση στη χαρά και στη λύπη τους.

Στη σύγχρονη εποχή που διανύουμε, τίποτα δεν έχει αλλάξει, καθώς αποζητούμε τον χορό καθημερινά για να εξωτερικεύσουμε με το σώμα ό, τι δεν μπορούμε με τη γλώσσα. Είναι ένας τρόπος για αποφόρτιση των εντάσεων, τόσο σωματικών όσο και ψυχικών. Ενεργοποιεί τον αυθορμητισμό και την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Μας βοηθάει να γνωρίζουμε τα συναισθήματά μας, μεταφράζοντάς τα σε κινήσεις. Μας δίνει ζωή!

Το να χορεύεις, είναι να είσαι έξω από τον εαυτό σου, μεγαλύτερος, πιο όμορφος, πιο ισχυρός. Αυτό είναι δύναμη, είναι δόξα επάνω στη Γη και είναι στο χέρι σου να την αποκτήσεις!!!

Η Λέσχη ήταν και εκεί

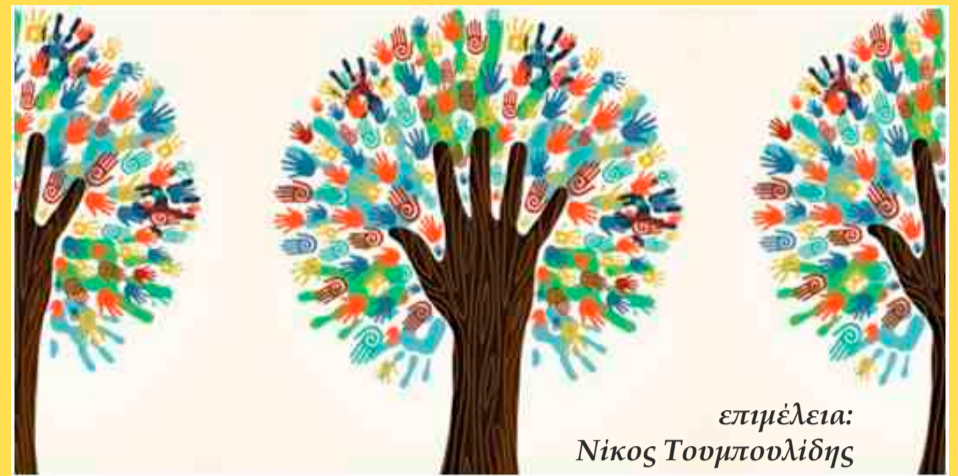

Στο κάλεσμα του δημοτικού σχολείου Αγίου Γεωργίου Βεροίας ανταποκρίθηκε η Λέσχη προκειμένου να συμμετέχει στα εκατοντάχρονα της έλευσης των ποντίων στο χωριό.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο κινηματοθέατρο ΣΤΑΡ όπου επίσης συμμετείχαν και άλλα σχήματα για την επετειακή εκδήλωση που ετοίμασαν τα παιδιά του χωριού. Τα παιδιά της λέσχης πρωταγωνίστησαν και έδειξαν τις χορευτικές τους ικανότητες αποσπώντας τα θερμά χειροκροτήματα των παρευρισκόμενων.

Μπράβο σας παιδιά.

Παγκόσμια Ημέρα Πολιτισμού

επιμέλεια:
Νίκος Τουμπουλίδης

Τον Νοέμβριο του 2001 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ανακήρυξε την **21η Μαΐου** ως Παγκόσμια Ημέρα για την Πολιτισμική Διαφορετικότητα, τον Διάλογο και την Ανάπτυξη (World Day for Cultural Diversity for Dialogue and Development). Κάλεσε όλα τα κράτη - μέλη, τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να διοργανώσουν εκδηλώσεις, που θα διευρύνουν τη γνώση των λαών σχετικά με τον παγκόσμιο πολιτιστικό πλούτο και να ενθαρρύνουν μέσω της εκπαίδευσης και των μέσων μαζικής ενημέρωσης τη γνώση της αξίας της πολιτισμικής διαφορετικότητας.

Η Εύξεινος Λέσχη Βεροίας ξεπερνώντας τα 60 χρόνια ύπαρξης και δράσης στα πολιτισμικά δρώμενα του ποντιακού χώρου συνεχίζει όλο και πιο δυναμικά τις δράσεις της, με σκοπό την διατήρηση και διάδοση της ιστορίας και της πολιτιστικής παράδοσης των ποντίων.

ΘΕΑΤΡΟ

Η Εύξεινος Λέσχη Βεροίας στα πλαίσια των εκδηλώσεων μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου παρουσίασε την Κυριακή 17 Μαΐου 2026 την ποντιακή μουσικό - θεατρική ομάδα "Μελωδία" σε μία παράσταση της Αγγελικής Παμπουκίδου με τίτλο, «Οι νεράιδες του Πόντου» σε σκηνοθετική επιμέλεια της Θεώνης Κοσμά και της Αγγελικής Παμπουκίδου ενώ τη μουσική επιμέλεια είχε ο Θεοδωρής Κοτιδής.

Η εξαιρετική παράσταση πραγματοποιήθηκε τη μνήμη, την παράδοση και την ποντιακή ιστορία. Η κεντρική ηρωίδα, Χρυσή, αναζητά τις ρίζες της, συνδέοντας το παρελθόν με το παρόν, με έντονο το στοιχείο της νοσταλγίας και της ιστορικής αλήθειας.

Η Χρυσή, μια δυναμική σύγχρονη γυναίκα έρχεται αντιμέτωπη με διλήμματα, ανακαλύπτοντας την ιστορία των προγόνων της.

Πολλές αλήθειες για την περίοδο της ανταλλαγής πληθυσμών και της γενοκτονίας μέσα από την υπέροχη ερμηνεία των ηθοποιών και των μουσικών - τραγουδιστών είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν όσοι παρευρέθηκαν.

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Σε όλη την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας, αλλά και σε κάθε εποχή ξεχωριστά, μεγάλος υπήρξε πάντα και συνεχίζει ακόμη να είναι ο ρόλος των γειτόνων κάθε έθνους-κράτους. Με τον εξ ανατολών γείτονα μας, έχουμε μια μόνιμη και αναλλοίωτη διαχρονικά διαφορά. Εκείνος θέλει να επιβάλλεται με πολεμικά μέσα ενώ ο ελληνοισμός με τη δύναμη του πνεύματος.

Έτσι λοιπόν μετά την πτώση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας το 1461 το δυσμενές κλίμα για τους υπόδουλους πόντιους Έλληνες, που είχε διαμορφωθεί στην Οθωμανική Αυτοκρατορία εντάθηκε ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821. Λόγω όμως εξωτερικών πιέσεων προς τον Σουλτάνο, το κλίμα αυτό άρχισε σταδιακά να υποχωρεί με την παραχώρηση ειδικών προνομίων, γνωστών στην παγκόσμια ιστορία με τους νομικούς όρους «ΧάτιΣερίφ»(1839) και «Χάτι Χουμαγιούν»(1856). Η θεωρητική ισονομία και η θρησκευτική ελευθερία μαζί με την ανάπτυξη του εμπορίου και της οικονομίας οδήγησαν στη δημογραφική αύξηση του ποντιακού πληθυσμού, στην καλλιέργεια της ελληνικής παιδείας και στην ανάπτυξη της νεοελληνικής συνείδησης.

Στις αρχές του 20ού αιώνα δεν υπήρχε ποντιακό χωριό χωρίς δικό του σχολείο και δική του εκκλησία. Σύμφωνα με τη στατιστική του Παναρέτου, το 1913 στις επαρχίες των έξι μητροπόλεων του Πόντου κατοικούσαν 697.000 Έλληνες, ενώ το ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τον Γ. Λαμφίδη, λειτουργούσαν 1.890 εκκλησίες, 22 μοναστήρια, 1.647 παρεκκλήσια και 1.401 σχολεία με 85.890 μαθητές.

Ωστόσο, η πολιτική που άρχισαν ξανά να εφαρμόζουν οι νεοτουρκικές κυβερνήσεις στις αρχές του 19 ου αιώνα, απέναντι στους Έλληνες ήταν εξαιρετικά εχθρική και περιλάμβανε δυσμενή οικονομικά, εκπαιδευτικά, στρατιωτικά και θρησκευτικά μέτρα, τα οποία επιβλήθηκαν γενικότερα στις χριστιανικές εθνότητες του κράτους. Η πολιτική αυτή, η οποία βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με τις εξαγγελίες του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής Γ. Ουίλσον, σχετικά με την αυτοδιάθεση των λαών, οδήγησε τους Πόντιους, στη μεγάλη απόφαση να αγωνιστούν για τη δημιουργία μιας αυτόνομης Ποντιακής Δημοκρατίας.

Οι Έλληνες της Διασποράς αναδείχθηκαν πρωτεργάτες στους αγώνες για τη δημιουργία μιας αυτόνομης ποντιακής δημοκρατίας με βασικούς εκπροσώπους τους Κ. Κωνσταντινίδη από τη Μασσαλία, Β. Ιωαννίδη και Θ. Θεοφύλακτου από το Βατούμ, Ι. Πασσαλίδη από το Σοχούμ, Λ. Ιωαννίδη και Φ. Κτενίδη από το Κρασνοντάρ ενώ από τους Έλληνες του ιστορικού Πόντου ξεχωρίζουν οι δύο σεβάσμιες μορφές της Εκκλησίας, ο μητροπολίτης Τραπεζούντας Χρύσανθος Φιλιππίδης και ο μητροπολίτης Αμάσειας Γερμανός Καραβαγγέλης.

Η ελληνική κυβέρνηση ενώ ήταν αρχικά σύμφωνη με τον αγώνα και τις εθνικές διεκδικήσεις των Ποντίων στο συνέδριο Ειρήνης των Παρισίων, που άρχισε το Δεκέμβριο του 1918, πιέστηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις και δεν συμπεριέλαβε τον Πόντο στο φάκελο των ελληνικών διεκδικήσεων, και, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των Ελλήνων του Πόντου, συμφώνησε να παραχωρηθεί η περιοχή στην υπό ίδρυση Αρμενική Δημοκρατία.

Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε μεγάλη απογοήτευση στον ελληνοισμό του πόντου. Παρά το αρνητικό κλίμα που δημιουργήθηκε, ο ποντιακός ελληνοισμός δεν πτοήθηκε. Στις 10 Μαρτίου 1921 ο μητροπολίτης Αμάσειας Γερμανός Καραβαγγέλης πρότεινε στον τότε υπουργό εξωτερικών συνεργασία με τους Κούρδους και τους Αρμένιους εναντίον του κινήματος του Κεμάλ. Η κυβέρνηση όμως του Γούναρη, απομονωμένη και από τους συμμάχους, δεν πήρε καμιά πρωτοβουλία.

Μια τελευταία προσπάθεια ποντοαρμενικής συνεργασίας άρχισε καθυστερημένα στις αρχές του 1922, όταν πια τα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων είχαν αλλάξει πλευρά. Εκμεταλλευόμενος την ευνοϊκή συγκυρία ο Κεμάλ πασάς, με τη φανερή υποστήριξη των μπολσεβίκων, της Ιταλίας, της Γαλλίας και τη σιωπηρή σύμπραξη της Αγγλίας, άρχισε την αντεπίθεση που έφερε και την κατάρρευση του μετώπου.

Η ποντιακή Δημοκρατία έμεινε ένα όνειρο, ενώ η καταδικη σε θάνατο από την κεμαλική κυβέρνηση όλων των πρωτεργατών του αγώνα σφράγισε την εθνική συμφορά του ποντιακού ελληνοισμού, η οποία συνδέεται με τη γενικότερη τύχη του ελληνοισμού της Μ. Ασίας.

Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων

19^η Μαΐου ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Ημέρα μνήμης και βαθιάς οδύνης η 19^η Μαΐου, για τους χιλιάδες Έλληνες του Πόντου, που έδωσαν άνιση μάχη με την τουρκική θηριωδία και μαρτύρησαν για την πατρίδα και την Ορθοδοξία. Αλλά και ημέρα ηθικής δικαίωσης και τιμής, για τον απανταχού Ποντιακό Ελληνοισμό, που ξεριζώθηκε βίαια, ταξίδεψε με μοναδικό εφόδιο την πίστη και την αγάπη για τις βαθιά ελληνικές ρίζες του και κατάφερε να κρατήσει ζωντανή την ιστορία και τον ιδιαίτερο πολιτισμό του.

Ήθη, έθιμα, παραδόσεις, μουσικά ακούσματα, γεύσεις και πάνω απ' όλα δίψα για προκοπή και δημιουργία, έκαμαν τους Πόντιους να ξεχωρίζουν σε κάθε κοινότητα όπου ζούνε. Η καταξίωση της ιστορικής μνήμης και η καταγραφή της μεγάλης γενοκτονίας, βρίσκει πλέον την έκφρασή της με την επίσημη ανακήρυξη της 19^{ης} Μαΐου, ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Χρέος και ιερή υποχρέωση των απανταχού Ποντίων, να κρατήσουμε τη θυσία και τους αγώνες των προγόνων τους ως πολυτιμή κληρονομιά και φάρο φωτεινό που θα μας κάνει πάντα να ξεχωρίζουμε. Και πάντα υπερήφανους για την καταγωγή μας.

Ως ελάχιστο φόρο τιμής κι ευγνωμοσύνης όλοι οι Πόντιοι, οφείλουμε τούτη τη μέρα να γυρίζουμε νοερά πίσω και να θρηνούμε μαζί τους. Αλλά και να παίρνουμε δύναμη και κουράγιο από τη δική τους στάση ζωής. Πάλεψαν, αγωνίστηκαν, έχασαν τη μάχη, αλλά όχι τον πόλεμο. Κατάφεραν να επιβιώσουν και να μεγαλοουργήσουν.

Μια τέτοια μέρα, με το βάρος και τη φόρτιση από τις μνήμες δίνουμε υπόσχεση ιερή στην Παναγιά τη Σουμελιώτισσα ότι δεν θα αφήσουμε να ξεχαστεί και να σβήσει ποτέ η φλόγα που άναψε στον Πόντο. Έχουμε χρέος και ηθική υποχρέωση στις 353.000 χιλιάδες αθώες ψυχές, που σφαγιάστηκαν από τους Νεότουρκους, για να κρατήσουν την πίστη και την εθνική τους ταυτότητα αμόλυντη, να αγωνιστούμε για τη διεθνή αναγνώριση της γενοκτονίας του Ελληνοισμού του Πόντου.

Οι εκδηλώσεις μνήμης των ημερών γύρω από τη 19η Μαΐου, η οποία έγινε σύμβολο μιας Γενοκτονίας, αναδεικνύουν όχι μόνο το χρέος απέναντι στους προγόνους, αλλά και την τιμή απέναντι στους απογόνους. Εκείνους που κρατούν ψηλά τη σημαία της μνήμης, το λάβαρο που από την άλλη του πλευρά φέρει σίγουρα το έμβλημα του μονοκέφαλου αετού, και που με τη στάση τους αποτελούν παράδειγμα για όλους τους Έλληνες.